

grænsning i deres adgang til at få supplerende dagpenge, idet de bliver omfattet af en varighedsbegrænsning, som de ikke tidligere har været omfattet af.

Der ændres ikke ved, at medlemmer, der er ansat med et opsigelsesvarsel, fortsat skal have udstedt en frigørelsesattest fra deres arbejdsgiver for at kunne modtage supplerende dagpenge.

2.2. Begrænsning af varigheden af retten til supplerende dagpenge

2.2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler er retten til supplerende dagpenge begrænset til en periode på 52 uger inden for 70 uger for fuldtidsforsikrede medlemmer, som er ansat med et opsigelsesvarsel og har en frigørelsesattest, og for alle deltidssikrede medlemmer.

Efter denne periode bortfalder retten til supplerende dagpenge, indtil medlemmet herefter har haft 26 ugers arbejde inden for 12 måneder. I de 26 uger skal fuldtidsforsikrede hver uge have arbejdet mere end 30 timer, og deltidssikrede skal have haft mindst samme arbejdstid pr. uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden.

2.2.2. Lovforslagets indhold

Varighedsbegrænsningen af retten til supplerende dagpenge skal fremover omfatte alle fuldtids- og deltidssikrede medlemmer, jf. pkt. 2.1.2.

Det foreslås at begrænse varigheden af retten til supplerende dagpenge ved, at antallet af uger, hvor et medlem kan få udbetalt supplerende dagpenge, nedsættes fra 52 uger til 30 uger, samt at referenceperioden, altså antallet af uger inden for hvilke der kan udbetales supplerende dagpenge, udvides fra 70 uger til 104 uger.

Ved at begrænse perioden, hvor der kan udbetales supplerende dagpenge, sikres det, at supplerende dagpenge opfylder formålet om at være en midlertidig ydelse, som medlemmet kan modtage i forbindelse med kortvarig delvis ledighed eller som indgang til arbejdsmarkedet på fuld tid.

Ved at udvide referenceperioden sikres det, at et medlem ikke kan spekulere i at »holde sig fri« af tidsbegrænsningen ved hele tiden at sikre sig, at vedkommende højst har fået supplerende dagpenge i 51 uger inden for 70 uger, og dermed indrette sig permanent på en kombination af supplerende dagpenge og deltidsskæftigelse.

Der ændres ikke ved genoptjeningskravet for ret til en ny periode med supplerende dagpenge.

3. *A-kasseafgørelser kan være grundlag for inddrivelse af tilbagebetalingskrav vedrørende EØS-dagpenge samt udlægning af kompetence til a-kasserne til at træffe afgørelse om sanktion i sager vedrørende EØS-dagpenge*

Den 1. februar 2005 blev kompetencen til udstedelse af attest til brug for udbetaling af dagpenge under arbejdssøgning i et andet EØS-land (E 303 DK) flyttet fra Arbejdsdirektoratet til a-kasserne.

Som følge af denne udlægning af kompetence foreslås det, at de administrative regler ændres, således at kasserne også får tillagt kompetencen til som 1. instans at træffe afgørelse om tilbagebetaling af EØS-dagpenge, og at disse afgørelser efter lovens § 86 a, stk. 3, kan danne grundlag for inddrivelse. Endelig foreslås det, at a-kasserne får tillagt kompetence til at træffe afgørelse efter lovens § 87 a, stk. 1 og 2, i sager om uagtsomhed og i visse sager om svig.

Administrationen af sager om tilbagebetaling, opkrævning, inddrivelse og uagtsomheds- og svigssanktion for EØS-dagpenge modtaget med urette vil med forslaget blive bragt i overensstemmelse med reglerne om tilbagebetaling, opkrævning, inddrivelse og sanktioner ved dagpenge modtaget med urette i øvrigt.

3.1. Gældende ret

Retten til at modtage danske dagpenge ved arbejdssøgning i et andet EØS-land i op til 3 måneder fremgår af artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

Forordningen og de øvrige EU-regler regulerer ikke, hvordan de enkelte medlemsstater skal tilbagesøge EØS-dagpenge modtaget med urette.

I Danmark er der fastsat regler om tilbagebetaling og inddrivelse af EØS-dagpenge i lovens § 86 a. Misligholdte krav som skal tilbagebetales efter lovens § 86 a, stk. 1 og 2, inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Inddrivelse af tilbagebetalingspligtige beløb kan ske ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv., når kravet er fastslået i en afgørelse truffet af Arbejdsdirektoratet eller Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Efter direktoratets vejledning nr. 125 af 20. december 2004 om arbejdsløshedsforsikring i relation til EØS-lande, er det Arbejdsdirektoratet, der efter indstilling fra a-kassen som 1. instans træffer afgørelse i sager om tilbagebetaling af EØS-dagpenge modtaget med urette.

Efter de gældende regler, er det Arbejdsdirektoratet, der efter indstilling fra a-kassen som 1. instans